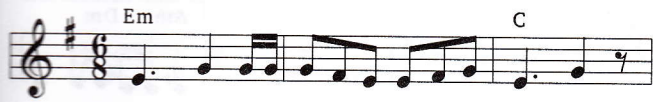


ÄLÄ PELKÄÄ

Ilkka Puhakka



Tun - nen pe-lon vyö-ry-vän aal-to-jen lail - la
Voi - mat nuo hii-pu-vat ruu-miis-tain, jak - sa



val-taan-sa kah-li-ten ko-ko-naan voi-ma-ton
jat-kaa en mat-kaa, mä tä-hän jään. Kuul - la



oon.
saan: Ä - lä



pel - kää, hän vie-rel-läs sei-soo ja kan - nat-taa.
pel - kää, hä-nen ar-mon-sa lo-pu ei mil-loin-kaan.



Ä - lä pel - kää, ei pi-mey-den voi-mat sua
Ä - lä pel - kää, hän kans-sa - si kul-kee ja



val - taan saa. Ä - lä
joh - dat-taa.

2. Tunnen kaiken kaatuvan päälleni, sorrun
taakkani alle. Mä jaksan en - uupunut oon.
Kukaan ei ymmärrä, vapisen, pelkään.
Tuntuu kuin matkani kesken jäis - kuulla saan:

Älä pelkää...

Ilkka Puhakka

